

KALWINISTA (63) *sb m*

k- (59), c- (4).

Pierwsze a jasne.

sg I kalwinistą (1). ◇ pl N kalwinistowie (25), kalwiniste (4) [w tym: ę (2)]; -e *OrzQuin* (2), *SkarŻyw*; -owie : -e *WujJud* (1 : 1). ◇ G kalwinist(o)w (8). ◇ D kalwinist(o)m (14). ◇ A kalwinisty (5). ◇ I kalwinistami (5). ◇ L kalwinistach (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca doktryny kalwinizmu (63) : OrzQuin V3v; KálwiniŃtámi teraz póŃpoliće nowe Sákrámentarze zowá WujJud 172v; y inych iest wiele/ ktorzy okrutny niewŃtyd dziŃsieyŃzych KálwiniŃtów/ ktorzy przá/ iŃz Piotr Ńwięty nigdy w Rzymie niebył/ potępiáią. SkarŻyw 602; Słuchayćie teŃ co Lutheranowie o KálwiniŃtách piŃzą y wołáią. ReszPrz 66, 65 [2 r.], 66, 70, 86; To mieyŃce iáwnie iest przeciw KálwiniŃtom WujNT 386; Bárzo to mieyŃce kole w oczy KálwiniŃty. WujNT 386; Spieráią Ńię KálwiniŃtowie/ iŃ Ńię nie godzi nie widziánego Bogá zgołá niiáko málowáć WujNT 471, przedm 2, s. 5, 27, 147, 313 (26); SkarKaz 118a, 607a [2 r.].

Wpołázeniach szeregowych (19): OrzQuin Kv; WujJud 116v, 165, 214v; á ci ktorzy do Lutrá/ Zwinglá/ Kálwiná/ przyŃtáli: iuŃz nie chrzeŃćiánie/ bo ChryŃtuŃowey wiáry odŃtápili/ ále Ńię ráczyy od tych ktore Ńobie náđ ChryŃtuŃa przełóŃyli/ zowiá: to iest/ Luteráni/ Zwingliani/ KáluiniŃte rć. SkarŻyw 394; ReszPrz 110; WujNT 21, 31, 97, 103, 364 (13).

W przeciwstawieniu: »katolik ... kalwinista« (1): Bo widzieli/ iŃ po wydániu Bibliey PolŃkiej od Kátholikow w Krákwie/ wnet náŃtáłá Biblia BrzeŃka od KálwiniŃtów przełóŃona WujNT przedm 1.

Szeg: »luter i (abo) kalwinista« (5): Iáko być Ewángelikiem/ nie iest nic inŃzego/ ieno być haeretykiem/ Lutrem ábo KálwiniŃtą. WujNT 444, 13, 313, 403, 790. [Ponadto w połázeniach szeregowych 18 r.].

Cf KALWIN, KALWINIJAN, KALWINITA